

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.865 van 13 juli 2001
in de zaak A. 107.195/X-10.424.**

In zake : H  l  ne MEERSCHAUT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. DE WINTER,
kantoor houdende te 9200 DENDERMONDE,
L. Dosfelstraat 65

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. PLAVSIC,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Oudaan 22-24.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat H  l  ne
MEERSCHAUT op 10 juli 2001 heeft ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende
noodzakelijkheid te vorderen van :

1. de bouwvergunning van 3 februari 2000 van de
gemachtigde ambtenaar voor het bouwen van
4 appartementen met aparte garage en    n tuinberging
gelegen te Boom, Noeveren 331-332-333, kadastraal
bekend Afd. 1, sectie A, nrs. 307 e4, f4, g4;
2. "en/of de beslissing dd. 23.01.01 door het Ministerie
van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu en
Infrastructuur, Huisvesting en Monumenten en
Landschappen, afdeling ROHM, Antwerpen, Cel
Ruimtelijke Ordening waarbij vermoedelijk de
eerstvermelde bouwvergunning werd verlengd";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brieven van 11 en 12 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juli 2001;

Gezien dat de GEWESTELIJKE MAATSCHAPPIJ BOUWEN VAN SOCIALE WONINGEN met een verzoekschrift van 13 juli 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE WINTER, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat E. PLAVSIC, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat S. BUTENAERTS, die verschijnt voor de verzoeker in tussenkomst;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de Gewestelijke Maatschappij Bouwen van Sociale Woningen verzoekt in de debatten te mogen tussenkomen; dat zij de begunstigde van de bestreden vergunning is; dat zij ter terechtzitting geen afschrift overlegt van de statuten van deze persoon noch van een beslissing om in rechte te treden die uitgaat van het bevoegde orgaan; dat de raadsman hiernaar uitdrukkelijk gevraagd, deze stukken niet overlegt; dat de Raad derhalve in de onmogelijkheid is geplaatst de

juridische aard van de rechtspersoon na te gaan, noch om uit te maken of de verzoekster in tussenkomst tijdig en volgens de regels die haar statuten bepalen, beslist heeft om tussen te komen in het geding; dat het verzoek tot tussenkomst in deze stand van het geding als niet ontvankelijk moet worden afgewezen;

2. Overwegende dat wat het voorwerp van het beroep betreft, de verzoekende partij in eerste orde de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert van de hiervoor nader omschreven bouwvergunning van 3 februari 2000; dat zij ook "en/of" de schorsing vordert van "de beslissing dd. 23.01.01 door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement leefmilieu en Infrastructuur, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, afdeling ROHM, Antwerpen, Cel Ruimtelijke Ordening waarbij, naar haar mening, vermoedelijk de eerst vermelde bouwvergunning werd verlengd; dat zich in het dossier geen afschrift van deze beslissing bevindt; dat de verwerende partij in haar nota stelt dat op 23 januari 2001 de bouwheer enkel een bericht gezonden heeft aan het gemeentebestuur van de gemeente Boom, dat zij zou starten met de werkzaamheden begin februari; dat verzoekende partij in haar verzoekschrift de mogelijke beslissing van 23 januari 2001 lijkt te koppelen aan de vermoedelijke verlenging van de als eerste bestreden bouwvergunning, alwaar zij in haar verzoekschrift stelt dat zij "slechts (kan) vermoeden dat de beslissing van 23.01.01 de verlenging betreft van de verleende bouwvergunning die zonder verlenging immers als vervallen dient te worden beschouwd aangezien de werken niet binnen het jaar na de afgifte ervan werden aangevangen"; dat in deze stand van het geding kan worden vastgesteld dat uit het overgelegde administratief dossier niet blijkt dat de thans bestreden beslissing van 3 februari 2000 werd verlengd; dat

overigens de verwerende partij kan worden bijgetreden dat gelet op het bepaalde in de artikelen 128 j° 193, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de bestreden vergunning van 3 februari 2000 nog niet is vervallen; dat in deze stand van het geding kan worden aangenomen dat er geen administratieve "beslissing" van 23 januari 2001 bestaat, minstens dat die geen rechtsgevolgen heeft; dat het beroep derhalve onontvankelijkheid is in de mate dat het gericht is tegen de "beslissing" van 23 januari 2001; dat het verdere wettigheidsonderzoek zich beperkt tot de bestreden beslissing van 3 februari 2000;

3. Overwegende dat de verwerende partij, betoogt dat de vordering laattijdig is; dat zij in dit verband in het feitengedeelte van haar nota het volgende stelt :

"Nu, voor wat de kennisname van de bewuste vergunning betreft preciseert verweerster voor de duidelijkheid: uit de inventaris van de nota van de raadsman van het Vlaams Gewest, ingediend in de procedure vorig jaar, die aanleiding heeft gegeven tot bovenvermeld arrest door Uw Raad gewezen, lezen wij als stuk 14 in het dossier, "kopij van de bouwvergunning afgeleverd door de Gemachtigde Ambtenaar op 3 februari 2000 om op de onteigende gronden sociale woningen te bouwen".

Wij kunnen derhalve vaststellen dat verzoekster reeds minstens vanaf de lectuur van deze nota ter zitting op 5 april 2000 of meer dan een jaar en 3 maanden, kennis had van de vergunning, die zij nu bij uiterst dringende noodzakelijkheid geschorst wenst te zien.";

dat ze in het gedeelte van de nota betreffende de ontvankelijkheid, deze exceptie als volgt uiteenzet :

"Aangaande de ontvankelijkheid, ratione temporis, verwijst verweerster naar haar feitengedeelte, waarin reeds werd onderstreept dat, gelet op de inlassing van de litigieuze bouwvergunning in het administratief dossier, naar aanleiding van de kortgedingprocedure bij UDN voor Uw zetel vorig jaar

in april, men reeds toen kennis had van de vergunning en dat het niet opgaat om thans te wachten tot een toevallig contact met een studiebureau, dat de aanvatting der werkzaamheden zou behandelen, om te beweren dat men hierdoor eigenlijk pas kennis heeft genomen van de bouwvergunning en dat de aanplakkingsprocedure niet correct zou zijn verlopen.

De termijn liep dus vanaf de zitting van de kortgedingprocedure in UDN vorig jaar 5 april en eindigde begin juni 2000, met dien verstande dat een UDN nog korter had moet worden ingesteld om credibel te zijn.

Gelet op het belang dat verzoekster blijkbaar hecht aan de ganse problematiek, getuigt het van een bijzonder grote lichtzinnigheid bij de behandeling van de vergunning vorig jaar, waar trouwens de raadsman van IGEAN, Mtr. Sebrechts, reeds in zijn verzoekschrift tot tussenkomst opmerkte dat verzoekster in haar verzoekschrift niet precies aangeeft om welke bouwvergunning het precies gaat (hierboven werd in het feitengedeelte toegelicht dat twee afzonderlijke sloopvergunningen voor huidige bouwvergunning voor de sociale woningen werden afgeleverd).

De raadsman van IGEAN onderstreepte dat noch de begunstigde van de bouwvergunning, noch het perceel waarop zij betrekking heeft, waren aangeduid en dat derhalve de omschrijving van de bestreden beslissing destijds faalde naar recht en derhalve kunnen wij aannemen dat zelfs indien de opsplitsing tussen de diverse sloopvergunningen en huidige bouwvergunning niet heel duidelijk waren aan verzoekster vorig jaar, dat thans niet aan verweerster kan worden aangewreven dat zij zou hebben gefaald of dat de gemeente Boom zou hebben gefaald in de kennisgevingsplicht aangaande de aanvatting der werkzaamheden.

Er is een mooie kans verkeken om een relevant juridisch debat te voeren rond Pasen 2000, dat uiteraard niet thans kan worden ingehaald met een UDN-procedure.

De wetgever heeft deze procedure niet als een tweede kansoptie ingebouwd.";

4.1. Overwegende dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning noch bekendgemaakt, noch aan derden diende betekend te worden, zodat krachtens artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, de beroepstermijn

van zestig dagen ingaat met de dag waarop de verzoekende partij er kennis van heeft gehad of geacht moeten worden er kennis van te hebben gehad; dat het evenwel niet in de macht van een potentiële verzoekende partij mag liggen, wanneer zij in de mogelijkheid is kennis te nemen van de bestuurshandeling die zij eventueel met een annulatieberoep wenst te bestrijden, die kennisneming voor onbepaalde tijd uit te stellen en daardoor de aanvangsdatum van de termijn van beroep willekeurig te verschuiven, zodat de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van de bedoelde bestuurshandeling buiten weten, zowel van de overheid van wie zij uitgaat, als van alle andere belanghebbenden, in het ongewisse wordt gehouden, met alle nadelige gevolgen van dien; dat het beginsel volgens hetwelk voorkomen moet worden dat de gelding van administratieve beslissingen te lang onzeker blijft, en dat aan voormeld artikel 4 van de procedureregeling ten grondslag ligt, eensdeels, en de noodzaak van een evenwichtige bescherming van de belangen én van de bouwheer én van de omwonenden en andere belanghebbende personen, anderdeels, meebrengen dat degene die meent te worden benadeeld door een bouwvergunning en die het bestaan van die vergunning moet vermoeden, de verplichting heeft om binnen een redelijke termijn gebruik te maken van de mogelijkheid die hem door artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, geboden wordt om ten gemeentehuize kennis te nemen van de inhoud van de

afgegeven bouwvergunning; dat eens die redelijke termijn verstreken, de termijn van 60 dagen om annulatieberoep in te dienen, een aanvang neemt;

4.2. Overwegende dat de bestreden bouwvergunning werd verleend op 3 februari 2000; dat in de nota die de verwerende partij als ontvankelijk procedurestuk heeft ingediend in het raam van de door de verzoekende partij op 3 april 2000 ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de stedenbouwkundige vergunning van 25 januari 2000 van de gemachtigde ambtenaar "tot het slopen van twee constructies", gelegen te Boom, Noeveren 332 en 333, kadastraal bekend sectie A, nrs. 307 a³, e³ (zaak A. 90.678/X-9464), uitdrukkelijk heeft vermeld dat "uit het administratief dossier blijkt (...) dat de bouwaanvraag die werd ingediend om na het bekomen van de sloopvergunning effectief over te gaan tot het bouwen van sociale woningen (...), dat de nodige adviezen in dezelfde zin werden afgeleverd die hebben geleid tot de uitreiking van de bouwvergunning op 3 februari 2000, vergunning die merkwaardig genoeg hier niet het voorwerp uitmaakt van welke vordering ook"; dat uit de inventaris van het administratief dossier gevoegd bij deze nota er onder het nr. 14 sprake is van een kopie van de bouwvergunning afgeleverd door de gemachtigde ambtenaar op 3 februari 2000 om op de onteigende gronden sociale woningen te bouwen en onder nr. 19 van hetzelfde dossier, van de plannen voor de bouwaanvraag die hebben geleid tot de uitreiking van de bouwvergunning van 3 februari 2000; dat de verzoekende partij derhalve op het eerste gezicht

redelijkerwijs kennis had of moest hebben van deze nota en van het bijhorende administratief dossier ten laatste op de terechtzitting over deze vordering die bepaald was op 5 april 2000 (arrest nr. 86.627 dd. 5 april 2000); dat ze dan ook ten laatste op die dag kennis had of moest hebben van minstens het bestaan van de thans bestreden beslissing; dat de voorliggende vordering tot schorsing en tot nietigverklaring is ingesteld op 10 juli 2001, dit is nagenoeg vijftien maanden na de datum van de terechtzitting in de voornoemde zaak A.90.678/X-9464; dat op het eerste gezicht de verzoekende partij dan ook niet kan worden geacht, door tot na 21 juni 2001 te wachten om kennis te nemen van de bestreden beslissing, binnen een redelijke termijn te hebben gebruik gemaakt van haar recht om ten gemeentehuize inzake te nemen van de bestreden beslissing; dat op het ogenblik van de kennisneming ten gemeentehuize die redelijke termijn reeds geruime tijd was verstreken, alsook de termijn van 60 dagen om een annulatieberoep in te dienen; dat de vordering tot schorsing laattijdig is ingesteld; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid op het eerste gezicht gegrond lijkt;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de GEWESTELIJKE MAATSCHAPPIJ BOUWEN VAN SOCIALE WONINGEN in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juli tweeduizend en één, door :

de HH. G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.